

ΧΡΟΝΙΑ ΞΕΦΤΙΣΜΕΝΑ

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΛΑΕΙ ΜΑΚΡΙΑ
ΔΕΝ ΤΟΝ ΔΙΑΚΡΙΝΩ ΠΛΕΟΝ
ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΜΕ ΤΟΣΟ ΚΟΠΟ ΕΧΤΙΣΑ
ΔΕΝ ΤΑ ΞΕΧΩΡΙΖΩ ΜΕΣΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΛΛΑ

ΞΕΒΑΨΕ Η ΒΑΡΚΑ
ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΔΕΝ ΞΕΧΩΡΙΖΕΙ
ΤΡΕΜΟΠΑΙΖΕΙ Η ΦΛΟΓΑ
ΣΤΑΓΟΝΑ, ΣΤΑΓΟΝΑ ΤΟ ΛΑΔΙ ΝΑ ΜΗ ΣΒΗΣΕΙ

ΑΠΟ ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΓΙΝΕΣΑΙ ΑΠΛΑ
ΚΑΠΟΙΟΣ ΦΙΛΟΣ
ΑΠΟ ΜΟΡΦΗ
ΑΠΛΑ ΕΝΑΣ ΓΝΩΣΤΟΣ

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΔΕΝ ΛΕΕΙ ΠΛΕΟΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ
ΜΗ ΞΕΧΑΣΕΙ ΠΟΣΑ ΧΑΠΙΑ ΘΑ ΠΑΡΕΙ
Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΡΜΑΔΕΣ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΜΟΝΟ ΚΑΤΙ ΙΤΑΛΙΚΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΜΕΡΑ

ΎΔΩΣΕ ΜΟΥ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΟΥ
ΛΙΓΟ ΝΑ ΧΑΪΔΕΨΩ
ΣΤΟΝ ΔΙΚΟ ΜΟΥ ΤΟ ΡΥΘΜΟ
ΛΙΓΟ ΝΑ ΧΟΡΕΨΩ'

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΕΔΩ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΙΣΤΟ
ΠΑΛΕΥΩ ΟΛΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΧΗΡΑ ΜΗΠΩΣ ΣΚΟΤΩΣΩ
ΚΑΙ ΞΑΝΑΚΟΥΣΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ

ΜΑ ΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
ΜΕ ΑΦΗΣΕ ΝΑ ΠΟΝΩ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΜΕΝΩ
ΜΗΠΩΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΩ
ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΗΣ ΝΑ ΠΕΣΩ

ΚΙΕΛΤΣΕ 16.01.2010